

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αρ. 1,185. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΙΓΙΝΗΣ

Δηλωσοιεῖ.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ κατ' ἐπανάληψιν ὑπ' Αρ. 1,138 προλαβούσα διακήρυξις τῆς Προσωρινῆς ταύτης Διοικήσεως, σημειωμένη τὴν 5 τοῦ τρέχοντος, ἐξεδόθη κατὰ λάθος, διὰ τοῦτο αὕτη μὲν ἀκυροῦται καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν, ἡ δὲ προλαβόντως δημοσιευθεῖσα ὑπ' Αρ. 67 τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τοῦ Τμήματος τούτου, ἐκδομένη τὴν 19 τοῦ παρελθόντος, εἶναι ἐκείνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλει ἐνεργοῦνται αἱ ἐγγυήσεις.

Τὴν 11 Ἰουλίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Κ. Ράμφος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 13 Ἰουλίου.

Γράφουν ἀπὸ 8 τοῦ ἐνεστῶτος ἐκ τῶν περίξ τῆς Ἀρκαδίας τὰ ἑξῆς.

Οἱ μαῦροι γείτονές μας εἶναι εἰς ὁποίαν ἄλλοτε ἴσως ἦσαν κατάστασιν. Εἶναι δεκατρεῖς ἤδη ἡμέραι, ἀπὸ κατελάσαμεν μίαν ἀποκλείουσαν τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια γραμμὴν μὲ σταθεράς φυλακάς. Ἐκ τῶν ἀπὸ τὰ φρούρια ἐξερχομένων χριστιανῶν βεβαιούμεθα ὅτι τὰρα δὲν ἐμβαίνει οὔτε κόκκος γεννήματος εἰς αὐτὰ, καὶ οἱ μαῦροι ἤρχισαν πρὸ τινων ἡμερῶν νὰ τρώγουν ἀλογα καὶ ἄλλα μὴ βρώσιμα ζῶα. Ἐσυστήθησαν δύο λαιμοκαθαριτήρια ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω γραμμῆς, εἰς τῶν ἐπὶ τὸ μὲν ἐν θάλλονται οἱ προφανῶς μολυσμένοι, εἰς δὲ τὸ ἄλλο ὅλοι οἱ ἀπὸ τὰ φρούρια ἐξερχόμενοι.

Πρὸ τινων ἡμερῶν διέβησαν ἀπὸ τὴν πύλιν Ἀρκαδίαν περὶ τοὺς 1000 Τούρκοι ἄσπροι. Λέγεται ὅτι ὑπάρχοντες εἰς Πάτρας, κάκειθεν εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα. Μᾶς λέγουν ὅτι ἐτοιμάζονται καὶ ἄλλοι νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν. Οἱ ἐν Κορώνῃ Τούρκοι κατεσκήνωσαν εἰς Γιάλοβαν (δύο ὥρας ἀπὸ τοῦ Νεοκάστρου πρὸς Ἀργεῖον), κατέλαβον δὲ τὸ φρούριον οἱ ὑπὸ τὸν Σουλεϊμάν μπασῆν Ἀραβες. Οἱ εἰς Γιάλοβαν ἀναμένουν νὰ μᾶς ἔλθουν τὸ εἰσόδιον τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεώς μας ἀναχωρησάντων οἰκείων των, διὰ ν' ἀκολουθήσουν τὸν αὐτὸν δρόμον.

Μᾶς λέχουν ὅτι ὁ Ἰβραήμης ἐτοιμάζεται νὰ ἀναχωρήσῃ.

(Ἀπόσπασμα ἰδιαίτερον γράμματος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 29 Ἰουνίου.)

Προσμένομεν πάντοτε νὰ ἴδωμεν τὰ συμβεβηκότα, τὰ ὁποῖα προπαρασκευάζονται. Ἐμάθομεν ὅτι ὁ Ἰβραήμης μέλλει ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Πελοποννήσου, τὸ ὁποῖον εἰς τοὺς μὲν εἶναι καλόν, εἰς τοὺς δὲ ὄχι. Ὁ ἐξαδελφὸς τῆς σελήνης θέλει αἰμοδιᾶσει τοὺς ὁδοντας διὰ τοῦτο εἶναι φυσικόν. Ἀλλ' ἐπειδὴ πάντα πρέπει νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν τάξιν, ὅτι ἔλαβεν ἀρχὴν, πρέπει νὰ λάβῃ καὶ τέλος. Διὰ τοῦτο οἱ Ῥῶσοι κινοῦνται. Λέγεται ὅτι κατὰ τὸ μέρος τῆς Βάρνας συνέβη μάχη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγείνεν ἐκ τῶν δύο μερῶν αἱματοχυσία. Τὸ Διδάνιον ἐδυσχερестήθη ἐκ τούτου. Ἡ τρικυμία ἤρχισε νὰ βροντᾷ κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἐσυμβούλευσαν τὸν πόλεμον. Δὲν ἦτο λοιπὸν θαυμαστὸν τὸ νὰ ἴδωμεν ἐξορίας καὶ ἀποκεφαλίσαις ἀπὸ τὴν αὐλήν. Μ' ὅλα ταῦτα ἔχομεν μεγίστην ἡσυχίαν. Ἡ σημαία τοῦ Μωάμεθ ἐξῆλθεν, ἀλλὰ τὸ παλλαδίον τοῦτο ὑπερεγγήρασε, καὶ δὲν ἔχει πλέον τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἄλλοτε. Λέγεται ὅτι ὁ Βεζύρης θέλει τὴν συνοδεύσει, ἔὰν ἐπιμείνουν εἰς τὰ νὰ θέλουν τὸν πόλεμον.

Ἀπὸ τὰς πρώτας τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἡ κρᾶσις τῆς ἀτμοσφαίρας διεληρήθη ἐνταῦθα εἰς ἰκανὴν θερμότητά, ὥστε ἀνέβη ἀπὸ τὸν 26^{ον} ἕως εἰς τὸν 30^{ον} βαθμὸν τοῦ θερμομέτρου τοῦ Ρεωμέτρου. Τὴν παρελθούσαν τριτην, 10 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡ αὐξήσις ἐγείνε πολλὰ ἐπαισθητὴ, καὶ τὴν 11 περὶ τὰς 2 ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἀνέβη εἰς τὸν 37 1/2 βαθμὸν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπόκρισις τοῦ Γαλλικοῦ Πρέσβους Κυρίου Γυιλλεμινώτου εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ Ρεῖζ Ἐφέντη (βλ. Γεν. Ἐφημ. Αρ. 44) ἐκ Κερκύρας τὴν 5 (17) Ἰουνίου 1828.

Ἐξοχώτατε.

Σπειῶν νὰ σᾶς γνωστοποιήσω ὅτι ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκφράζεσθε πρὸς ἐμὲ, ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μᾶς ἴδῃτε, τὸν Πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐμὲ, ἐπιστρέφοντας ὁσονούπω εἰς Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ κανονίσωμεν μετ' αὐτῆς φιλικῶς τὰ πράγματα ὑποθέσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἡσχολουμέθα αὐτῇ καὶ ἡμεῖς πρὸ τῆς αὐτόθεν ἀναχωρήσεώς μας.

Ἡμποροῦσα νὰ περιεργισθῶ, Ἐξοχώτατε, εἰς τὸ νὰ

πικριθῶ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ αὐτοκράτωρ (*) ὁ σεβαστός ἀπεδέχθη πληρέστατα τὴν ἀναχώρησιν, καὶ καθὼς ἡμεῖς, τὰ αἷτια, τὰ ὅποια κακῇ τύχῃ ποκατέστησαν ἀναγκαίαν, δὲν δύναμαι νὰ συγ-
γίσσω εἰς τὴν πρόσκλησίν σας χωρὶς νὰ λάβω προ-
σῆκον τῇ ἐπὶ τοῦτο διαταγῇ τῆς Αὐτοκρατορι-
οῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ ἀπόκρισις αὕτη ἤθελεν εἶναι ἀτελής, καὶ δὲν ἐκπληρώσει δι' αὐτῆς τὰ ὑπεῖα μ' ἐπιβάλλει φιλία, ἐὰν δὲν ἐπρόσθετα ὅτι, καθὼς εἶμαι μένος, ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς αὐλῆς μου δὲν θέλει ἵσται ποτὲ αὐτὴν νὰ μὲ διευθύνῃ πορομοίαν δια-
νόσῃ ἢ Ὑψηλὴ Πόρτα δὲν ὑπογράψῃ τὰς προ-
τάσεις ὅποιας οἱ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας καὶ ἐγὼ τὴν ἐπροβάλαμεν εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν. Πρέπει δὲ καὶ νὰ εἰπῶ ὅτι ἡ συμμαχία, ἡμεῖς τῆς ὁποίας ἔγειναν αὐταὶ αἱ προτάσεις, ὑπάρ-
κει ἀκόμη καθ' ὅλην τὴν ἀκμὴν ὅτι εἶναι ἀδιά-
λυτος ὁ παρὰ τῆς Ῥωσσίας ἐπιχειρησθεὶς πόλεμος αἰτίας ἰδιαζούσας εἰς μόνην αὐτὴν δὲν ἐξησθένητε
ἡμεῖς τῆς, καὶ ὅτι οἱ τρεῖς ἀντιπρόσωποι, ἐὰν καὶ καλῶς πληροφρημένοι περὶ τῆς προαιρέσεως τῶν
ἡμετέρων μοναρχῶν τῶν, θέλουν εἶναι οὐχ ἥττον ὅλοι
ποσὶς διατεταγμένοι νὰ πραγματευθῶσι μετὰ τοῦ
ἡμετέρου περὶ τῆς εἰρηνικοποιήσεως τῆς Ἑλλάδος
τῶν βάσεων, τὰς ὁποίας γνωρίζει, εὐθὺς ὡς δια-
τάσσεται πρὸς αὐτοὺς ὅτι συγκατατίθεται εἰς αὐτὰς
αἰτίας τὰς βάσεις.

Δὲν μὲ λείπεται πλέον ἄλλο, Ἐξοχώτατε, εἰμὴ νὰ
ἐπιτρέψω ἐνταῦθα ἐκ νέου τὴν φρόνησιν τῆς Ὑψη-
λῆς Πόρτας, καὶ ὀρθοτέραν διατιμῆσιν τῶν συμφερόντων
τοῦ Οθωμανικοῦ κράτους. Τὸ Διδάμιον θέλει νὰ βα-
ρύνῃ τὸ βάρος, τὸ ὅποion ἐπὶ τέλους μέλλει νὰ τὸ
ἀρρήξῃ. Ἡ διατήρησις τοῦ ἐπιθυμεῖται εἰλικρινῶς ἀπὸ
τῶν Δυνάμεως τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' ἡ πραγματικὴ τῶν
ἐν τούτων δὲν ἀνήκει εἰς αὐτάς· κρέμαται ὅλως
ἀπὸ τὴν Πόρταν αὐτὴν. Ἄς σκεφθῇ λοιπὸν
πάντων ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος
περὶ τῶν νεωτάτων καὶ δεινῶν ἀποπλανήσεων τῆς Πο-
λιτικῆς τῆς· ἄς ἀνοίξῃ τὰ ὄμματα εἰς τὸ φῶς καὶ
αἱ συμβουλαὶ καθαρᾶς φιλίας, ἐὰν αἱ εἰδήσεις τῆς
ἡμετέρας πείρας δὲν ἀρκούν νὰ τὴν καταπείσωσιν,
ἡ διδασχὴ ἀπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ λαοῦ τῆς καὶ τὸν
αὐτῶν τῶν καθηκόντων τῆς, καὶ τὴν ὁδὸν, τὴν ὅπου
ἡμεῖς ν' ἀκολουθήσῃ. Οὕτως εἶναι ὁ ἀσφαλὴς τρό-
πος τοῦ νὰ μὴ πλανᾶται περισσότερον.

Δὲν θέλω ἐνδιατρίψῃ, Ἐξοχώτατε, εἰς τὴν σκληρὰν
αὐτὴν εἰκόνα τῶν παθημάτων τοῦ βασιλείου, τῆς ἀπὸ
ἐν εἰρήνῃ χρείας του, τῆς ἀδυναμίας του, ἥτις τὴν
ἀπαιτεῖ, καὶ ἥτις πρέπει νὰ κάμνῃ ψηλαφητὴν καὶ εἰς
αὐτοὺς τοὺς τυφλοὺς τὴν χρεῖαν ταύτην.

Δὲν θέλετε ὁμολογήσῃ τοῦτο, ἐξεύρω· ἀλλὰ δὲν ἀμ-
φισβώω ὅτι κρίνετε περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐγώ. Θέλω τοῦλάχιστον
νὰ τὸ πιστεύω, διὰ νὰ μὴν ἀποβάλλω παντάπασι
ἀκμὴν τὴν παραμυθητικὴν ἐλπίδα τοῦ ὅτι ἡ Ὑ. Π.
δὲν ἐπὶ ἀνὰ τὴν τῆς εἰς ὑγιεινέρας ἰδέας περὶ τῆς

καταστάσεώς της, καὶ περὶ τοῦ μόνου τρόπου, ὅστις
εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐπιστηρξῇ τὴν τότεν δυνατὰ τὴν σή-
μερον κλονιζομένην οἰκοδομήν τῆς δυνάμεώς της.

Ἐχω τὴν τιμὴν, Ἐξοχώτατε, νὰ σᾶς ἀνανεώσω τὰς
διαβεβαιώσεις τῆς ὑψηλῆς μου ὑπολήψεως.

Ὑπεγράψα ὁ κόμης ΔΕ ΓΥΙΛΛΕΜΙΝΩΤΟΣ

Ἐκ Λοιδίου, 3 Ἰουνίου Ν.

Ὁ Ἀστὴρ κάμνει τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐκ τῶν 14
μελῶν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἐνεστὶς Ὑπουργεῖον, ἑνὶ
εἶναι ἐναντίον, καὶ πέντε ὑπὲρ τῆς τῶν Καθολικῶν ἱσο-
νομήσεως, ἐνῶ εἰς τὸ προηγηθὲν ἑπτὰ ἦσαν ὑπὲρ, καὶ
ἑπτὰ κατὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἡ ἰσονόμησις τῶν Καθολικῶν ἐψηφίσθη τὴν 13 Μαΐου
εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινῶν, καὶ ἐνεκρίθη μὲ τὴν πλειψη-
φίαν 272 πρὸς 266.

7 τοῦ αὐτοῦ. — Εἰς τὴν χθρσινὴν συνεδρίᾳ τῆς
τῶν Πατρικίων Βουλῆς διεφίλονεικῆθη τὸ προδούλευμα
τῆς Βουλῆς τῶν Κοινῶν περὶ τῆς γενομένης ὑπὲρ τῶν
Καθολικῶν ἀποφάσεως. Οἱ δύο ἀρχιεπίσκοποι Καντο-
βερης καὶ Τουάμ, οἱ ἐπίσκοποι τοῦ Λινκόλου, τοῦ Δου-
ραμ, τοῦ Λινδὰφ, καὶ διάφοροι ἄλλοι ῥήτορες ὠμίλη-
σαν κατὰ τῆς προτάσεως. Ἔτερα δὲ μέλη τῆς Βουλῆς
ἐκ τῶν ὑποληπτικωτέρων, ἐν οἷς ὁ δούξ τοῦ Κλόκεστερ
καὶ ὁ ἀντικόμης Γουδερίχος, ὑπεστήριξαν τὸ προδούλευμα.
Ἀλλ' ὠμίληθησαν τόσα περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως,
ὥστε ὀλίγα πλέον μένουσιν νὰ προστεθοῦν. Παρατηρήθη δὲ
κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ὅτι οἱ ἀντικείμενοι εἰς τοὺς
Καθολικοὺς Πατρίκιοι, καὶ ὑπὲρ πάντας εἰς τῶν ὑπουρ-
γῶν, ὁ κόμης Βαβοῦρστος, ἀπέδειξαν ὀλιγώτερον παρὰ
τὸ σύνθημα θάρρος καὶ σταθερότητα, ὁμολογοῦντες ὅτι
εἰς ἡμᾶς συμφερεῖ τελευταῖον νὰ δώσωμεν τὴν ἰσονόμησιν.
Ἀμφοτέρων δὲ τῶν μερῶν αἱ γνώμαι εἰς τὰ δύο ταῦτα
ἀναγκάζονται. Οἱ ὑπερμαχοὶ τῶν Καθολικῶν λέγουσιν ὅτι,
ἐὰν δὲν συγκατανεύσωσιν εἰς τὸ ζήτημά των, θίλουν
μεταχειρισθῇ ἐπὶ τέλους τὴν βίαν· οἱ δὲ ἀντιπαλοὶ
τῶν διίσχυρίζονται ὅτι μετὰ μιαν παραχώρησιν θέλουν
ζητῆσαι ἄλλας, καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἐπικράτεια
θέλουν ὑποπέσει ὕστερον εἰς τὰς προσβολὰς των.

— Ὁ Ταχυδρόμος ἀναιρεῖ ὡς ἀπολύτως ψευδῇ τὴν
διαδοθεῖσαν φήμην ὅτι ἀπεδείχθη τις ψυχρότης μετὰ
τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. “Κάμμία Κυβέρνη-
σις, λέγει, δὲν ἐφέρθη μὲ πλειότεραν ἀκεραιότητα,
οὔτε πλειότεραν ἀφιλοκέρδειαν παρὰ τὴν Γαλλίαν,
καθόσον ἀφορᾷ τὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος. Ὑπογρά-
ψασα τὴν 6^{την} Ἰουλίου συνθήκην ἡ Κυβέρνησις αὕτη
δὲν ἠνάγκασε τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νὰ μεταχει-
ρισθῇ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐλαχίστην παραίνεσιν, οὐδὲ νὰ
συλλάβῃ κατ' αὐτῆς τὴν ἐλαχίστην ὑποψίαν· ἤθελε δὲ
στελεῖν τὰ στρατεύματά της εἰς τὴν Πελοπόννησον,
ἐὰν ἡ Ἀγγλία ἤθελε νομίσῃ ὅτι ἦτον ἀναγκαῖα στρα-
τιωτικὴ τις ἐκστρατεία· ἡμεῖς δὲν ἐστείλαμεν ἐκεῖ στρα-
τεύματα, καὶ ἡ Γαλλία ἔπραξε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.
Τὰ στρατεύματα τὰ συλλεχθέντα ἐκ τῶν πέριξ τῆς Του-
λῶνος ἐπέστρεψαν εἰς τοὺς σταθμούς των. Ἡ Γαλλία
ἔπραξε καὶ θέλει πράττει πάντοτε πάντῃ συμφῶν· μὲ
ἡμᾶς ἐμπορεῖ τις νὰ δώσῃ πᾶσαν πίστιν εἰς τὴν βεβαί-

[*] Συνίσταται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, οἱ Πρόεδροι τῶν χριστιανι-
κῶν Δυνάμεων ὡς ἀποτέλεσμα εἰς τοὺς ἡγεμόνας των τὸν τίτλον Δὺ-
τοκρατορικῆς Μεγαλειότητος.

μας, καὶ κηρύσσομεν τὴν ἀνωτέρω φήμην ὡς ψευδὴ παράλογον. »

(Ὁ Κύριος Πουλτενεὺς Μαλκόλμ, ὅστις μέλλει κατασταθῆναι ἀντὶ τοῦ Ὑποναύαρχου Κυρίου Ε. Κοτάνος, θέλει ἔλθῃ, ὡς λέγεται, μὲ τὸ δίκροτον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον περιμένεται ἐντὸς τοῦ ἐνεστώτος (Ἐφ. Κερκύρας.)

Ἐκ Παρισίων, 4 Ἰουνίου Ν.

Γράφουν ἐκ Μασσαλίας ὅτι τὰ 32 φορτηγὰ πλοῖα τὰ ἡμερησίως τῆς Κυβερνήσεως ναυλωθέντα καὶ εὐρίσκοντα εἰς ἐκεῖνον τὸν λιμένα, ἔλαβον τὴν διαταγὴν νὰ ἀφίξωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς Τουλῶνα.

τοῦ αὐτοῦ. — Εἶναι κοινὴ φήμη, λέγει ἡ ἐφημερίδα τῆς Μασσαλίας, ὅτι μέλλει νὰ συγκροτηθῇ κατὰ τὸ ἔκτακτον τὸ Βάρου στρατόπεδον ἐκ 50 χιλιάδων ἀνδρῶν.

II τοῦ αὐτοῦ. — Ὁ λόρδος Κόχραν ἐφθασεν εἰς τὸ Ἄδρον, καὶ πάραυτα ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους.

— Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βελγίου ὁμιλοῦν περὶ δραστηριοτήτων τινων προπαρασκευῶν γινομένων εἰς τοὺς ναυστάθμους τῶν βορείων ἐπαρχιῶν, καὶ περὶ συμφωνητικῶν κυρωθέντων εἰς προμήθευσιν ζωοτροφῶν.

— Γράφουν ἐκ Πορσμουθ ἀπὸ 31 Μαΐου, ὅτι τὸ εἰς ἐκεῖνον τὸν λιμένα Ῥωσικὸν Προξενεῖον ἐπρόσμενεν ὅσον τάχιστα τὴν εἰς Σπιθαῖδ ἀφίξιν τεσσάρων δικορῶν καὶ τεσσάρων φρεγατῶν προσδιωρισμένων νὰ ἐνισχύσωσι τὰς ἐν τῇ Μεσόγειῳ Ῥωσικὰς δυνάμεις. Τὰ πλοῖα ταῦτα συγκροτοῦν πέρυσιν τὸν Ῥωσικὸν στόλον τὸν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ναυάρχου Σινιάδην, καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Βαλτικὴν κατὰ παραίνεσιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ εἰς τὴν Μεσόγειον ἀποστολὴ τῶν δυνάμεων τούτων δίδει νὰ φοβηθῇ τις κάποιαν διχόνοιαν μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, τόσοι πλέον, καθόσον ἤλθον διαταγαὶ εἰς τὸν ναύσταθμον τοῦτον νὰ καθοπλίσωσι πάραυτα τὸν Βόην, τὸν Βελλεροφόντην καὶ τὸ Βαμβρεκ, ὅλα δίκροτα τῆς πρώτης τάξεως. Διὰ τὴν ταχέως εἰς τὴν Μεσόγειον. (Journal des Débats)

Ἡ Δημόσιος Ἐφημερίς τῆς Πρωσίας ἀπὸ 9 Ἰουνίου Ν. περιέχει τὰς ἐξῆς κοινοποιήσεις περὶ τῶν στρατιωτικῶν πράξεων τῶν Ῥώσων, αἱ ὁποῖαι συνάπτονται τῶν τινὰ ὡς προηγούμεναι εἰς τὰς ὁποίας ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ Ῥωσικὰς εἰδήσεις, ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Ὁδησσὺ ἀποσπασθείσας.

Τὸ καλοκαίριον ἤρχισεν ἐφέτος τόσοι βραδέως εἰς τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας τῆς Ῥωσσίας καὶ οἱ δεόμενοι ἔμειναν τόσοι πολὺν καιρὸν ἀμεταχείριστοι, ὥστε αἱ ἐργασίαι αἱ πρὸς συγκέντρωσιν τῶν στρατευμάτων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀρχιστρατήγου κόμητος Βιτ-τεγξτέην μόλις ἤμπόρεσαν ν' ἀρχήσωσιν μετὰ τὸν Ἀπρίλιον μῆνα. — Τὴν 20 τοῦ Ἀπριλλίου (2 Μαΐου) ὁ ἀρχιστράτηγος εἶχε τελειώσει τὰς προκαταρκτικὰς παρασκευὰς τε, καὶ τὴν 25 Ἀπριλλίου (7 Μαΐου) τὰ πρῶτά μας συντάγματα ἠδυνήθησαν νὰ διαβῶσι τὸν Πριούτον. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκρατήθη ἡ πρωτεύουσα τῆς Μολδαβίας, καὶ τὴν 30 ἀκόμη Ἀπριλλίου (12 Μαΐου) πέμψεν ἡμέρας ὕστερον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκστρα-

τείας τὰ στρατεύματά μας εὐρίσκοντο εἰς Βουκορέστιον καὶ ἐξέτεινον τὰς προσθοφυλακάς τῶν ἑως εἰς τὸν Δούναβιν. Τὰ Τουρκικὰ φρούρια τὰ ἐπὶ τῶν ὄχθων τούτου τοῦ ποταμοῦ κείμενα εὐρίσκονται τόσον πλησίον τῆς πρωτεύουσας τῆς Βλαχίας, ὥστε αἱ κινήσεις ἔπρεπε νὰ γίνωσιν ὑπερβαλλόντως ταχεῖαι, διὰ νὰ προλάβωσιν τὰ Ὀθωμανικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἀφ' ἐνὸς τῶν φρουρίων τούτων ἠδύναντο εὐκόλως νὰ ἐφάρμῃσωσιν εἰς Βουκορέστιον καὶ νὰ ἐκπορθήσωσι ταύτην τὴν πόλιν. Ἡ διαφύλαξις τοῦ Βουκορεστίου εἶναι ἀναγκαῖα τύχη κατὰ τὸ παρὸν ἐξησφαλισμένη. Τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀντιστρατήγου Ῥόθ στρατεύμα φυλάττει ταύτην τὴν πόλιν. Τὸ δὲ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατηγού Βοϊνὸφ ἐστράτευσεν ἐξ Ἰασίου πρὸς τὴν Ἰδραήλαν. Συνέβησαν ἀσήμαντοὶ τινες μάχαι ἐμπροσθεν τούτου τοῦ φρουρίου, τοῦ ὁποῖου ἡ φρουρὰ φαίνεται ἀποφασισμένη νὰ ὑπερασπίσθῃ πεισματικῶς. Μια μοῖρα ἐκλεκτοῦ ἵππικου Τουρκικοῦ ἀπήντησε τὰ στρατεύματά μας, καὶ μόλις ἤμπόρεσε νὰ τὰ πλησιάσῃ ἀλλ' ἀνετράπη ἀπὸ μίαν προσθοφυλακὴν τῶν Οὐλάνων τοῦ Βούγ, καὶ τὰ λείψανα ἐδιώχθησαν μετὰ τὴν λόγῃν ἕως ὑπὸ τὰς πύλας αὐτὰς τοῦ φρουρίου. Οἱ οἱ αξιωματικοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ Τουρκικοῦ σώματος ἐφονεύθησαν, καὶ περὶ τοὺς 50 στρατιῶται ἐζωγρήθησαν. Τὴν 8 [15 Μαΐου] ἐν τῶν προαστείων τῆς Ἰδραήλας, τοῦ ὁποῖου ἡ κατάσχεσις ἦτον ἀπαραιτήτως ἀναγκαία εἰς ἐναρξιν τῶν πολιορκητικῶν ἐργασιῶν, ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου μετὰ μίαν ἀντίστασιν, ἀκμαίαν μὲν, ὅχι δὲ στερεάν, ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ. Ἐντεῦθεν δ' ἐπηκολούθησεν ἡ πολιορκία τοῦ φρουρίου. Ἀλλὰ τὸ ὕψος τῆς πλημμύρας τοῦ Δουνάβεως ἀφ' ἐνὸς μέρους, καθὼς καὶ ἡ ἀνάγκη ἀφ' ἐτέρου τοῦ νὰ προμηθευθοῦν μακροτέρωθεν ἢ ἀπὸ πνεύματα μιλλίων τὰς ἀναγκαίας ὕλας πρὸς κατασκευὴν τῶν χαρακωμάτων, δὲν ἐσυγχώρησαν τὴν ἐναρξιν τῆς πρώτης παραλλήλου εἰμῇ μόνον κατὰ τὴν νύκτα τῆς 13 πρὸς τὴν 14 Μαΐου. Διάφορα κανονιστάσια ἐστήθησαν, καὶ εἰς τὰ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῆς πυροβολήσεως τῶν ἐμπορῆν τις νὰ συμπεράνῃ περὶ τῶν μελλόντων, ἔχομεν ὅλους τοὺς λόγους νὰ ἐλπίσωμεν ταχεῖαν τινὰ καὶ βεβαίαν ἔκβασιν. Ἡ Α. Α. Τ. ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ διευθύνει αὐτοπροσώπως τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰδραήλας. — Ὁ αὐτοκράτωρ αὐτὸς ἤλθεν ἐκεῖ τὴν 8 καὶ ἔμεινεν ἕως τῆς 13. Ἐπεθεώρησε δὲ ἡ Α. Μ. ὅλας τὰς θέσεις, ὅλας τὰς ἐργασίας καὶ ὅλα τὰ περί τῶν φρουρίων. Ἡ ἐκχείλις τοῦ Δουνάβεως ἐγένετο τόσοι σημαντικὴ, ὥστε κατὰ τὸ παρὸν εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ διαβῶμεν κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη τὰ ὀλίγον ἀπέχοντα τοῦ Ἰσμαήλ, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐπεθυμούσαμεν νὰ περάσωμεν, καὶ κατὰ τὰ ὁποῖα εὐρίσκεται ἡνωμένον στρατεύμα ἀρκετὰ σημαντικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔτοιμον νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ μετὰ ταχύτητα καὶ δραστηριότητα τὰς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως ἐργασίας του. Ὁ αὐτοκράτωρ ὤφειλε νὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, διὰ νὰ περάσῃ τρεῖς ἡμέρας εἰς Βενδερ καὶ εἰς Ὁδησσὸν παρατῇ τὴν Μεγαλειότητα αὐτοκρατορίας. Ἐν τούτῳ δὲ τῇ ἀλλήλοδιαδόχῳ συγκομιδῇ τῶν προνομίων, τὴν ὁποῖαν μᾶς εἶναι τόσοι ἐνισπῶδες νὰ εὐρωμεν πέραν τοῦ Δουνάβεως, ἢ ὥρα δὲν ὑπερῆξεν ποτε πλέον ἐννίκῃ παρατῇ. Οὐδὲν

αἰτίας τῆς πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ τούτου, ἡμεῖς ἐν ὑπεφέραμεν, καμμίαν πραγματικὴν χρονικὴν ζημίαν, καὶ δέλομεν τὸν διαβῆ ὁμοθυμαδόν, εὐθὺς ὡς ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σῦνθηες ρεῖθρόν του. Ὁ τόσον σημαντικὸς κλάδος ὁργανίσεως τοῦ στρατεύματος εἶναι εἰς ἄκρον τελειοποιημένος. Παξημάδιον, κρέας, ἄλευρον, οἶνόπνευμα, τίποτε δὲν λείπει ἀπὸ τὸν στρατιώτην, καὶ φορηγαί μαζαι συρόμεναι ἀπὸ βόας, καὶ ἐπιτηδεύς ἐφηρμομέται νὰ ἀκολουθῶν τὸ στράτευμα εἰς ὅλα του τὰ κινήματα, τὸ ἐξαφαιρίζουν ἐντελῶς ἀπὸ τὰ πρὸς τὸ ἡν ἀναγκαῖα, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶναι ἡ διεύθυνσις, τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ λάβῃ. Ὅλα τὰ ἐπὶ τοῦ συνάδεως Τουρκικὰ φρούρια φαίνονται καλῶς ἐφωδιαμένα καὶ προμηθευμένα ἀπὸ ἱκανὰς φρουράς. Ὅσον περὶ τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ἡ Τουρκία θέλει μᾶς ἀντιτάξει, αὐτὰ φαίνονται ὅτι δὲν εἶναι ἀκόμη οὔτε συγκεντρωμένα, οὔτε σταθερῶς ὁργανισμένα.

Κινήσεις τινὲς στρατευμάτων συνέδησαν εἰς Βόσναν. Ἄδεται λόγος περὶ συναθροίσεως ἐνὸς σώματος πλησίον εἰς τὴν Σούλταν καὶ ἐνὸς στρατεύματος εἰς Ἀδριανούπολιν, τοῦ ὁποίου τὴν διοίκησιν θέλει λάβει αὐτοπροσώπως ὁ μέγας Βεζύρης.

Ὅταν ἔπειτα τὸ ἐν ἐνεργείᾳ στράτευμά μας προῆλθῃ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν, θέλει λάβει τὸν τόπον του τὸ διαμένον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀντιστρατήγου κόμητος Βίτ, εἰς τὴν Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν.

Τὸ αὐτοκρατορικὸν στράτευμα ὑπεδέχθη μὲ ζωνρότητα ἐνθουσιασμόν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν δύο ἀνθεντιῶν, καὶ φυλάττει μίαν τάξιν, ἡ ὁποία μετὰ λόγου ἐθαυμάσθη.

Κάνεν εἶδος ἀσθενείας μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεφάνη οὔτε ἔμπροσθεν τῆς Ἰδραήλ, οὔτε εἰς κανένα ἄλλον τόπον.

Εἰς τὰς μέχρι τοῦδε συμβάσας μάχας ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἐπληρώθησαν ἐξήκοντα, καὶ τινες ἐθανατώθησαν. Μεταξὺ τῶν τελευταίων εὐρίσκεται εἰς συνταγματάρχης τῶν Κεσάκων, ὅστις πρὸς τὸ ἐξημέρωμα, ἐνῶ ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τοῦ χάρακος, ἀφηρέθη τὴν κεφαλὴν ἀπὸ σφαῖραν κανονίου.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεχώρησεν ἐξ Ὀδησσὺ διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Ἰσμαήλ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α .

Φιλόμονοι ὁμογενεῖς.

Τὰ συγγράμματα τοῦ Κυρίου Γεω. Βενθάμου συνταχθέντα ἐκ τῶν χειρογράφων αὐτοῦ παρὰ τοῦ Κυρ. Στεφ. Δυμόντου, μέλους τῆς παραστατικῆς βουλῆς τῆς Γενεύης, διεβρυλλήθησαν ἤδη ἱκανῶς, ὥστε καὶ πολλοῖς τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν ἔγινον γνῶριμα, καὶ πάντες, ὅσοι ἀνέγνωσαν αὐτὰ, ἠύξαντο καὶ ἐπεθύμησαν τὴν μετάφρασιν. Τὸ δὲ οὐσιῶδες μεταξὺ αὐτῶν καὶ κύριον εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς νομοθεσίας τῶν ἰδιωτικῶν καὶ ἐγληματικῶν νόμων εἰς δύο τόμους [*], τοῖς ὁποίοις ὅμως ἐπεται καὶ τρίτος ἐμπεριέχων πραγματείας ἰδιαιτέρας: α, Πανοπτικόν, τουτέστι κατάστημα προβλεπὸν πρὸς τήρησιν τῶν ἐν φυλακῇ β,

Περὶ δημοσιεύσεως τῶν νόμων καὶ τῶν λόγων αὐτῶν. γ, Περὶ ἐπιρροῆς χρόνου καὶ τόπου ἐν τῇ νομοθεσίᾳ, καὶ δ, Ἰδέαι γενικαὶ περὶ τίνος σώματος ἐντελοῦ νομοθεσίας.

Κρινὼν δὲ περιττὸν νὰ ἐκταθῶ ἐνταυθὶ εἰς ἑπαινον συγγράμματος γνωρίμου καὶ συγγραφῆς ἐνδοξοῦ, μάλιστα δὲ καὶ φιλέλληρος, ἡ νὰ ἐπαναλάβω, ὅσα ὁ συντάκτης ἐν τοῖς προλεγομένοις ἐδήλωσε περὶ αὐτοῦ: πῶς δηλαδὴ ἦκιστα ἀπόλυτος ὢν, καὶ μηδεμίαν ἔχων ὑπόθεσιν προῖκα, ἀπερρίψας δὲ καὶ τοὺς αὐτοβελήτους ὀρισμοὺς, καὶ διατελὼν αἰὶ φιλακόλουτος, κατέστησε τὸν ἰδιωτικὸν νόμον ἐπιστήμην νέαν τῶ ὄντι καὶ ἀπλήν, μάλιστα δὲ καὶ συνήθη τοῖς ὅσοι δὲν ἀπεπλανήθησαν εἰς τὰ ψευδῆ συστήματα . . . καθότι ἔασιν τοῦ συστήματος ἔχων οὐχὶ πρότασιν ἀφηρημένην, ἀλλ' ἀρχὴν ψηλαφητὴν, τὴν ἀρχὴν τῆς ὠφελείας, ἀπεδέξατο κριτήριον τὴν πάγκοινον πείραν τῶν ἀνθρώπων. . . , ἀρκούμαι νὰ φανερῶσω, ὅτι μετὰ τὴν ἐκ Παρισίων ἐπιστροφὴν μου διατρίβων οἰκαδε παρὰ τῷ πατρὶ ἐν Βευκορεστίσις, ἐπεχειρίσθην τὴν μετάφρασιν τούτου καὶ ἔφερον αὐτὴν εἰς τέλος καὶ δὴ πρόκειται ἡ ἐκδοσις, πρὸς ἣν ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν φιλοκάλων ὁμογενῶν, μὴ ἀμφισβᾶλλον ὅτι θέλετε σπεύσῃ μετὰ προθυμίας νὰ ἀναδειχθῇτε ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς φιλάτης Ἑλλάδος ζηλωταὶ καὶ συνεργοὶ τῆς προσδοκῆς τῶν φώτων, ἐνθυμηθέντες πόσῃς ὠφελείας παραίτιον δύναται νὰ καταστή τὸ τοιοῦτον σύγγραμμα ἐν τῇ πολιτικῇ ταύτῃ ἀναγεννήσει.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ σκοπός μου ἀφορᾷ πρὸς μόνον τὸ κοινὸν ὄφελος καὶ τοῦ γένους τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ εὐνομίαν, καὶ πρὸς αὐτὴν τείνουσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις μου καὶ πάντες οἱ κόποι, πᾶσα ἰδέα ἐλαχίστου χρηματικοῦ κέρδους εἶναι ἀπηλλοτριωμένη καὶ μακρὰν τοῦ παρόντος σχεδίου ὅθεν καὶ ἡ τιμὴ τοῦ συγγράμματος ταχθήσεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ κεφαλαίου τῆς δαπάνης ἐπειδὴ ὅμως καὶ ταύτης ἁπλῶς ἡ ἔκτασις, καὶ τῶν συνδρομητῶν ὁ ἀριθμὸς εἶναι εἰσέτι ἄγνωστος, ἀξιώ ὅτι οἱ προθυμοποιούμενοι νὰ γράψωσιν ἐν τῷ παρόντι εἰς Ἀγγίαν πρὸς τὸν Κύριον Γ. Χρυσήδην μηνύοντες τὰ τίμια αὐτῶν ὀνόματα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων, ὥστε, πληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ καὶ γνωσθείσης τῆς δαπάνης, νὰ γένῃ καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς καταβολῆς κατ' ἀναλογίαν. Ἐγὼ δὲ ὑπόσχωμαι εἰς τὸ τέλος καταχωρήσας τὰ ὀνόματα τῶν φιλοκάλων συνδρομητῶν νὰ ἐκδώσω καὶ λογαριασμόν ἀκριβῆ τῆς δοσοληψίας.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐμὴ ἀξίωσις καὶ τοιαύτη ἡ πρόσκλησις, φίλτατοι ὁμογενεῖς, συνεισφέροντος καὶ ἐμοῦ ἐκ τῶν ἐνόντων ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοί. Ὑμεῖς δὲ, ὅσην ἕκαστος ἔχετε προθυμίαν καὶ ἔρωτα τοῦ καλοῦ τῆς φίλης πατρίδος, δείξατε ἤδη πραγματικῶς.

μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος
ἐφ' ἔργασιν ἀνθρώ-
ποις γλυκύς.

Ἐρρωσθε.

Ἐκ Πόρου, τῇ 5 Ἰουλίου 1828.

Ὁ μεταφραστὴς
Γεώργιος Ἀθανασίου.

[*] Κολλῶν 26 καὶ 27 πρὸς ἑκάτερον, ὁ δὲ τρίτος εἶναι ἐγκωδέστερος, καὶ 28 μέγα πάντες.